

tiv energiminister på det her punkt. Den kan jeg ikke forestille mig at man efterfølgende vil løbe fra.

Dertil kommer, som fru Svanholt og fru Ger-ner Nielsen med flere har påpeget, en række fordele. På lidt længere sigt kan vi igennem en bedre national planlægning af effektudbygning sikre, at man ikke udbygger i den ene del af riget, fordi der er mangel, samtidig med at man konstaterer, at der måske er overkapacitet i den anden del af riget, for Danmark er altså ikke større, end det godt kan tillades også elmæssigt at fungere som en helhed.

Jeg vil gerne til spørgsmålet om notifikation-ten sige, at under de foreløbige sonderinger – vi er jo allerede i kontakt med EU-myndighederne – var det vores indtryk, at man knap nok mente, at en notifikation var nødvendig. Det er imidler-tid blevet til, at man alt andet lige foretrækker at få en notifikation, og det kan også være, det er en fordel for os selv at få slået fast, at disse for-slag, vi her stiller, er i overensstemmelse med de kommende EU-regler og i overensstemmelse med Kommissionen. Det ville give os en øget styrke. Men jeg regner med, at det her vil gå meget lempeligt.

Når der ikke er nogen ikrafttrædelsesdato, hænger det alene sammen med, at vi først sætter tingene i kraft, når vi er færdige med notifika-tionen, hvis det er et formkrav, så der ligger ikke noget magtbrynde i det – lad det være sagt lige-ud til fru Eva Møller. Men alle de andre spørgs-mål, hun stillede, vil jeg meget gerne besvare under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg sige, at jeg er næsten 100 pct. enig med fru Anni Svanholt i hendes indlæg og i hendes polemik med hr. Bent Hindrup Ander-sen, som jeg i øvrigt vil takke for kunstværket, men inden jeg svarer fru Anni Svanholt, vil jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at det er stærkt for mig at skulle høre på, at vi fuldstæn-dig har svigtet den vedvarende energi i Dan-mark.

Med den energiplan, vi netop har lagt frem, som en række af pionererne på området har kaldt epokegørende – jeg henviser her f.eks. til Niels I. Meyer – som er den mest perspektivrige plan, hvor vi baserer os på en målsætning, der hedder 35 pct. vedvarende energi efter den første fjerdedel af det næste århundrede, og som vi altså fremlægger sammen med dette lovforslag, undrer det mig, at hr. Bent Hindrup Andersen virkelig kan finde støtte for, at vi skulle tvinges til den vedvarende energi!

Tværtimod: Vi tror, det er helt afgørende både for Danmark, for Europa og for hele ver-den, at de vedvarende energikilder udnyttes mere effektivt i fremtiden, og vi tror også, der er en masse erhvervsmæssige økonomiske fordele forbundet med at satse på både decentрал kraft-varme, som fru Anni Svanholt fremhævede det, på almindelig kraftvarme og på vedvarende energi, især hvis det sker samtidig med, at vi hele tiden sørger for en så høj energieffektivitet som overhovedet muligt, altså så effektiv udnyttelse af energiressourcerne som overhove-det muligt.

Fru Anni Svanholt nævnte en række forhold, som jeg tror vi kan dække ind undervejs i udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne give hende et positivt tilsagn om, at vi forholder os konstruktivt til de forudsætninger, hun stiller op.

Det er rigtigt, at jeg blev overrasket over hr. Kim Behnkes indlæg, men jeg er før blevet over-rasket af hr. Kim Behnkes indlæg, når de plud-selig antager saglig karakter. Det blev jeg altså også ved denne lejlighed. Jeg synes, det var et meget tænksomt indlæg, selv om hans og mit udgangspunkt jo ikke faldt sammen undervejs.

Jeg er på ét punkt fuldstændig enig med hr. Kim Behnke, nemlig i den positive vurdering af de danske elselskaber. Vi har jo også lagt op til, at den positive linje kan blive fortsat, at vi fortsætter med forbrugerejret, og at vi fortsætter med hvile i sig selv-princippet, som jo sikrer – det kan man jo se af erfaringen – at vi får strøm til meget billige priser i Danmark, og som også sik-ker, at hvis der bliver tale om en konkurrence på det europæiske marked, så står vi med et af de danske forbrugere fuldt betalt produktions-apparat, så vi skal ikke slæbe rundt på en stor gældsbyrde. Det er jo også en af årsagerne til, at vi ikke skal have udsalg af danske energiressourcer, for det er netop de danske forbrugeres ejendom. De har betalt for det, og de skal ikke efterfølgende slæbe rundt på en stor spekula-tionsgæld i den forbindelse.

Jeg synes ikke, hr. Kim Behnke har ret i sine negative vurderinger af de store elselskabers bekymringer. Jeg deler et langt stykke ad vejen deres bekymring, men jeg mener, det er den rig-tige strategi, vi har valgt i denne situation. Det ville være som at springe ud fra Rundetårn at følge hr. Bent Hindrup Andersen her.

Selv om vi har de samme motiver osv., så er jeg nødt til at sige til hr. Bent Hindrup Ander-sen, som jeg håber jeg stadig kan bevare et godt og fortroligt forhold til, at det er dødsruten; det